

Instrukcja dla autorów prac dyplomowych

Wymogi formalne pracy dyplomowej

Praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem określonego zagadnienia naukowego, prezentującym ogólną wiedzę i umiejętności studenta związane z danym kierunkiem studiów, poziomem i profilem kształcenia oraz umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania. Pracę dyplomową może stanowić w szczególności praca pisemna, opublikowany artykuł, praca projektowa, w tym projekt i wykonanie programu lub systemu komputerowego. (§46 ust. 4 Regulaminu studiów)

Praca licencjacka jest pracą samodzielną i ma charakter opisowy lub analityczny. Jest wynikiem zastosowania niektórych procedur właściwych postępowaniu badawczemu. Praca licencjacka powinna być wyposażona w aparat właściwy tekstowi naukowemu.

Praca dyplomowa może mieć charakter samodzielnego, oryginalnego projektu, który jest opatrzony niezbędnymi elementami przedstawiającymi zastosowaną metodologię. W takim przypadku wymagana jest zgoda Dziekana, który zasięga opinii promotora i dyrektora Instytutu.

Praca licencjacka powinna mieć objętość między 55 tys. a 70 tys. znaków (wraz z bibliografią, liczonych ze spacjami), zaś praca magisterska między 110 tys. a 150 tys. znaków (wraz z bibliografią liczonych ze spacjami)

Dziekan może zezwolić na przygotowanie pracy dyplomowej, której nie spełnia wymagań dotyczących objętości. W takiej sytuacji wymagane jest złożenie podania do Dziekana – odpowiedni wzór znajduje się wśród wzorów podań na stronie Wydziału Filologicznego.

Struktura pracy

Najczęściej struktura pracy dyplomowej przedstawia się następująco:

Strona tytułowa,

Na stronie tytułowej umieszcza się następujące informacje: nazwę szkoły wyższej, nazwę wydziału, nazwę instytutu, imię i nazwisko autora pracy dyplomowej, tytuł pracy dyplomowej; tytuł naukowy oraz imię i nazwisko promotora; miejscowość i rok napisania pracy dyplomowej

Uniwersytet Wrocławski
Wydział Filologiczny
Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej

[Imię i nazwisko autora]
[Tytuł pracy dyplomowej]

Praca licencjacka/magisterska
napisana pod kierunkiem
prof. [imię i nazwisko promotora]

Wrocław [rok]

Strona tytułowa w języku angielskim.

Streszczenie (umieszczone po karcie tytułowej w języku angielskim) zawiera:

Tekst streszczenia (tu ważne podkreślenie istoty osiągnięć i nowości wyników badań, ich zreferowanie z uwzględnieniem wyników liczbowych; objętość streszczenia: do 4 tys. znaków liczonych ze spacjami) oraz
słowa kluczowe (ułożone w porządku rzeczowym według wagi poruszanych problemów, objętość do 1 tysiąca znaków liczonych ze spacjami).

Tekst streszczenia oraz słowa kluczowe powinny być także w języku angielskim.

Spis treści

Wstęp

Objaśnienie tytułu, charakterystyka zasięgu chronologicznego i przestrzennego, teza/cel badań całej rozprawy, stan badań, wykorzystane źródła informacyjne: bibliografie, bazy danych, profesjonalne słowniki i encyklopedie; wykorzystane metody; układ pracy; cel poszczególnych rozdziałów.

Rozdziały (najczęściej trzy)

Każdy rozdział rozpoczynamy od nowej strony, rozdziały powinny być podzielone na części i posiadać tytuły podrozdziałów.

Podsumowanie/Wnioski/Zakończenie

Bibliografia

Spisy (ilustracji, wykresów, tabel)

Aneksy (opcjonalnie)

Zasady edycji prac dyplomowych

Praca dyplomowa ma format A4. Zaleca się złożenie tekstu zasadniczego czcionką Times New Roman o wielkości 12 pkt. i interlinii 1,5 wiersza.

Marginesy pracy dyplomowej: wynoszą: górny – 2,5 cm, dolny – 2,5 cm, prawy – 2,5 cm, lewy – 3,5 cm. Zasadniczy tekst powinien być wyjustowany (wyrównany do lewego i prawego marginesu). Tytuły rozdziałów powinny być wyśrodkowane i zredagowane napisane większym stopniem pisma, np. 16 pkt.

Akapity powinny być zaznaczone wcięciem 1,25 cm.

Strony powinny być ponumerowane cyframi arabskimi u dołu strony.

APARAT NAUKOWY PRACY DYPLOMOWEJ

Aparat naukowy pracy dyplomowej obejmuje cytaty, przypisy i bibliografię.

CYTATY

Cytat jest przytoczeniem fragmentu czyjejś wypowiedzi. Krótkie cytaty można umieszczać w tekście głównym wyróżnione za pomocą cudzysłowu, np.:

Jak wspominał R. Cialdini: „Wszystko to ma poważne konsekwencje na przykład dla procesu wychowania dzieci”.

Kropkę kończącą zdanie cytatu stawiamy za cudzysłowem.

Jeżeli w cytowanym fragmencie są ujęte w cudzysłów wyrazy lub wyrażenia, które posiadają własny cudzysłów, należy w takim przypadku użyć cudzysłowu francuskiego «» lub niemieckiego »«, np.:

„Dowody te możemy znaleźć zarówno tuż za progiem własnego domu, jak i w odległych nam, «prymitywnych» kulturach”.

lub

„Dowody te możemy znaleźć zarówno tuż za progiem własnego domu, jak i w odległych nam, »prymitywnych« kulturach”.

Dłuższe fragmenty cytowanych utworów należy wydzielić z tekstu zasadniczego poprzez oddzielenie od góry i od dołu pustym wierszem. W takim przypadku nie ma konieczności ujmowania cytowanego fragmentu w cudzysłów. Sam cytowany fragment powinien być złożony mniejszym krojem pisma, np.:

R. Cialdini przywołuje w swojej pracy dowód na potwierdzenie tej tezy:

Najlepszym przykładem tej sytuacji jest opowieść jednego z moich studentów, który był kiedyś policjantem z drogówki. Został po zajęciach poświęconych dyskusji na temat reguły dowodu społecznego, by ze mną porozmawiać. Powiedział, że teraz rozumie przyczyny dość dziwnego typu wypadków drogowych, jakie czasami zdarzało mu się obserwować podczas pracy z policji.

Wtrącenia, opuszczenia, komentarze, wyróżnienia w cytatach

W sytuacji, gdy w cytacie stosujemy wtrącenie, które ma postać zdania, ujmujemy je za pomocą myślników wewnątrz cytatu, np.:

„Autorzy reklam – pisze R. Cialdini – uwielbiają informować nas o tym, że dany produkt osiąga «największą» lub «najszybciej przyrastającą» sprzedaż na całym rynku...”

Opuszczenie fragmentu cytatu jest oznaczane wielokropkiem ujętym w nawias kwadratowy, np.:

„W przypadku śmiechu z puszki [...] dajemy się zwieść dowodom niepełnym lub całkiem pozornym”.

Jeżeli w cytowanym fragmencie znajdują się niejasności, które wymagają wyjaśnienia, skomentowania, to wyjaśnienie takie lub komentarz umieszczamy w nawiasie kwadratowym, np.:

„Analiza stosowanej przez nich [Chińczyków] strategii przekonuje, że opierała się ona w dużym stopniu właśnie na zaangażowaniu zapoczątkowującym konsekwentne postępowanie jeńca”.

Jeżeli chcemy w cytacie zastosować swoje wyróżnienie, to należy określić jego autorstwo, np.:

„Dowody Philippsa na współczesny efekt Wertera pochodzą z analizy statystyki amerykańskich samobójstw [podkr. moje] w latach 1947–1968”.

Tytuły filmów w tekście głównym pracy dyplomowej

Gdy w tekście głównym pojawia się (po raz pierwszy) tytuł filmu, powinniśmy podać:

WARIANT 1:

Tytuł polski (jeśli tytuł został przetłumaczony), w nawiasie tytuł oryginalny, datę powstania oraz imię i nazwisko reżysera.

Tego typu postaci zagrała w *Cesarzowej* (*Forbidden Paradise*, 1924, reż. Ernst Lubitsch) – kreowała w nim postać wyraźnie wzorowaną na carycy Katarzynie – władczynię tajemniczego kraju, romansująca z młodym oficerem.

WARIANT 2:

Polski tytuł filmu, a w nawiasie tytuł oryginalny i datę powstania.

Pierwszym filmem z tej serii jest *Ulica* (*Die Straße*, 1923) Karla Grüne, kolejnymi wybitnymi dziełami mieszczącymi się w tej formule są dzieła Pubsta, obok *Dziennika...*, to takie utwory jak: *Zatracona uliczka* (*Die freudlose Gasse*, 1925), *Miłość Joanny Ney* (*Die Liebe der Jeanne Ney*, 1927) i *Puszka Pandory* (*Die Büchse von Pandora*, 1929).

WARIANT 3:

Polski tytuł filmu (jeśli film nie ma polskiego tytułu – podajemy oryginalny) i w nawiasie datę produkcji.

W Polsce zrealizowała prawdopodobnie pięć filmów: *Niewolnicę zmysłów* (1914), *Żonę* (1915), *Studentów* (1917), *Bestię* (1917) i *Jego ostatni czyn* (1917).

Odsyłacze

Cytat jest połączony z przypisem za pomocą odsyłacza, który umieszczamy za cytatem, ale przed znakiem interpunkcyjnym, np.:

„Dowody Philippsa na współczesny efekt Wertera pochodzą z analizy statystyki amerykańskich samobójstw [podkr. moje] w latach 1947–1968”¹.

Odsyłacz jest złożony numerowanymi kolejno cyframi arabskimi w indeksie górnym.

PRZYPISY

W pracach edytorskich można się zetknąć z trzema rodzajami przypisów:

- Przypisy bibliograficzne – informują, skąd są cytaty w tekście;
- Przypisy rzeczowe – zawierają objaśnienie do tekstu głównego pracy;
- Przypisy słownikowe – podają znaczenie użytych w tekście głównym terminów obcojęzycznych; tłumaczenia cytatów.

W pracy dyplomowej stosujemy najczęściej przypisy bibliograficzne, które są umieszczone u dołu strony.

Wstawianie przypisów w edytorze Word

W popularnym edytorze tekstów Word przypisy można edytować automatycznie. W tym celu ustawiamy kursor za cytowanym fragmentem (bez spacji!) i wybieramy opcję WSTAW PRZYPIS DOLNY w menu ODWOŁANIA (można też użyć kombinacji klawiszy: Alt+Ctrl+J). W miejscu kursora zostanie wstawiony odsyłacz, zaś edytor przeniesie nas na dół strony i pozwoli na zredagowanie przypisu dolnego.

Tak wstawione przypisy będą miały wymagane w pracy dyplomowej miejsce (na dole strony) oraz wymagany format (kolejne numery pisane cyframi arabskimi).

Wielkość czcionki przypisów: 10 pkt.; interlinia: 1.

Przykłady przypisów

- Przypis do książki jednego autora.

Inicjał imienia, Nazwisko, *Tytuł książki*, Miejsce wydania rok wydania, strona.

Np.:

E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919–1945*, Warszawa 1999, s. 67.

- Przypis do książki jednego autora, tłumaczonej.

Inicjał imienia autora. Nazwisko autora, *Tytuł książki*, [tłum.] Inicjał imienia tłumacza. Nazwisko tłumacza, Miejsce wydania rok wydania, strona.

Np.:

O. Thomson, *Historia propagandy*, [tłum.] S. Głębiński, Warszawa 2001, s. 218.

- Przypis do książki dwóch lub więcej autorów.

O kolejności autorów decyduje kolejność na stronie tytułowej książki.

Inicjał imienia pierwszego autora, Nazwisko pierwszego autora, Inicjał imienia drugiego autora, Nazwisko drugiego autora, itd. *Tytuł książki*, Miejsce wydania rok wydania, strona.

Np.:

C. Jaroszyński, P. Jaroszyński, *Kultura słowa. Podstawy retoryki klasycznej*, Szczecinek 2008, s. 20.

- Przypis do artykułu w pracy zbiorowej

Inicjał imienia. Nazwisko, *Tytuł artykułu*, [w:] *Tytuł pracy zbiorowej*, [pod red.] Inicjał imienia redaktora pracy zbiorowej. Nazwisko redaktora pracy zbiorowej, Miejsowość rok wydania, strona.

Np.:

K. Handke, *Terytorialne odmiany polszczyzny*, [w:] *Współczesny język polski*, [pod red.] J. Bartmińskiego, Lublin 2001, s. 15.

- Przypis do artykułu w czasopiśmie (tytuł czasopisma zapisujemy w cudzysłowie).

Inicjał imienia. Nazwisko, *Tytuł artykułu*, „*Tytuł czasopisma*”, rok wydania, numer, strona.

Np.:

A. Engelking, *Istota i ewolucja eufemizmu (na przykładzie zastępczych określeń śmierci)*, „*Przegląd Humanistyczny*”, 1984, nr 4, s. 115.

- Przypis do artykułu na stronie internetowej

Inicjał imienia autora. Nazwisko autora, *Tytuł artykułu*, Link do strony internetowej, [data dostępu].

J. Grzenia, *Co język polski zawdzięcza Internetowi?*

http://www.rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1379&Itemid=50 [dostęp: 7.04.2018].

- Przypis do hasła ze słownika/encyklopedii.

Np.:

Hasło: Czasownik, [w:] *Encyklopedia języka polskiego*, [red.] S. Urbańczyka, M. Kucały, Wrocław 1999, s. 49.

- Przypis do cytatu z innej cytowanej publikacji.

Jeżeli cytujemy fragment, który jest już cytatem z innej pracy, to zapisujemy przypis w następujący sposób:

E. Kuryło, *Analiza socjolingwistyczna haseł propagandowych*, „Socjolingwistyka” 7, Katowice 1987, s. 27 [cytuje za: M. Kochan, *Slogany w reklamie i polityce*, Warszawa 2002, s. 100].

Wyrażenia i skróty stosowane w przypisach.

- W przypadku gdy kolejny przypis pochodzi z tego samego źródła i z tej samej strony, stosujemy słowo ‘Ibidem’ lub ‘Tamże’, np.:

¹ E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

² Ibidem.

- W przypadku, gdy kolejny przypis pochodzi z tego samego źródła, ale z innej strony, stosujemy słowo ‘Ibidem’ lub ‘Tamże’ oraz numer strony, np.:

¹ E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

² Ibidem, s. 70.

- W przypadku gdy przywoływana praca była wymieniona w jednym z przypisów wcześniejszych, należy powtórzyć początkowe elementy opisu oraz dodać określenie ‘op. cit.’ (łac. *opus citatum*) lub ‘dz. cyt.’ (*dzieło cytowane*), np.:

¹ E.C. Król, *Propaganda i indoktrynacja narodowego socjalizmu w Niemczech 1919-1945*, Warszawa 1999, s. 67.

² K. Handke, *Terytorialne odmiany polszczyzny*, [w:] *Współczesny język polski*, [pod red.] J. Bartmińskiego, Lublin 2001, s. 15.

³ E.C. Król, *Propaganda...*, op. cit., s. 90.

Uwaga! W całej publikacji należy stosować jednolite oznaczenia – polskie lub łacińskie.

Tabele

Tabele umieszczone w tekście powinny mieć tytuł. Tytuły umieszcza się nad tabelą, zaś źródło umieszczamy poniżej tabeli i składamy mniejszym stopniem pisma (10 pkt.). Tabele są numerowane cyframi arabskimi, numeracją ciągłą.

Np.:

Tab. 1. Funkcje poszczególnych typów sloganów.

Funkcje	Headline	Slogan właściwy	Slogo
1.1. wyróżniająca	++	+	-
1.2. zachęcająca	+	-	-
1.3. kontaktowo-więziotwórcza	+	-	+
1.4. perlokucyjna	+	+	+
2.1. informacyjno-podsumowująca	+	++	-
2.2. dopowiadająca	+	+	-
2.3. memoryzacyjna	+	++	-
3.1. prezentacyjna	+	+	++
3.2. intertekstualna	+	+	-

++ na ogół; + często; - raczej nie

Źródło: M. Kochan, *Slogany w reklamie i polityce*, Warszawa 2002, s. 95.

Ilustracje (wykresy, diagramy, rysunki, schematy)

Ilustracje w pracy dyplomowej powinny być numerowane oraz podpisane, zaś numeracja powinna być ciągła. Oprócz podpisu powinna pojawić się informacja o źródle. Podpis i źródło są umieszczane pod ilustracją. Do wszystkich nazw ilustracji (wykresów, diagramów, rysunków, schematów) używa się jednakowego określenia rysunek (Rys.) lub rycina (Ryc.). Przykład:



Rys. 5. Tarcza Kapitana Ameryki.

Źródło: Marvel Uniwers Wiki, http://pl.marvel.wikia.com/wiki/Tarcza_Kapitana_Ameryki, [5.05.2018]

Bibliografia

Bibliografia jest uporządkowanym spisem wszystkich źródeł cytowanych lub wykorzystywanych przez autora pracy. Bibliografię należy umieścić po tekście głównym. Ma ona zawsze układ alfabetyczny.

- Opis bibliograficzny książki jednego autora:

Nazwisko, Inicjał imienia, *Tytuł*, Miejsce wydania, rok.

Np.:

Anusiewicz J., *Lingwistyka kulturowa*, Wrocław 1995.

- Opis bibliograficzny słownika zawiera liczbę tomów, a data wydania wskazuje na lata ukazywania się poszczególnych tomów., np.:

Słownik syntaktyczno-generatywny czasowników polskich, red. K. Polański, t. 1-5, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1980-1992.

- Opis bibliograficzny artykułu w czasopiśmie:

Nazwisko, Inicjał imienia, *Tytuł artykułu*, „*Tytuł czasopisma*”, rok wydania, numer zeszytu, strony od-do.

Np.:

Apresjan J., *Naiwny obraz świata*, „*Etnolingwistyka*”, 1994, t.6, s. 5-12.

- Opis bibliograficzny pracy zbiorowej rozpoczynamy od tytułu, a następnie podajemy nazwisko redaktora poprzedzone skrótem *red.* lub *pod red.*

Np.:

Polszczyzna na co dzień, pod red. M. Bańko, Warszawa 2006.

- Opis bibliograficzny artykułu w pracy zbiorowej.

Nazwisko Inicjał imienia, *Tytuł artykułu*, [w:] *Tytuł pracy zbiorowej*, [pod red.] Inicjał imienia i Nazwisko redaktora, miejsce i rok wydania, numery stron od –do.

Np.:

Lewiński D., *Wiedza medialna. Zarys teorii socjodoksji*, [w:]
Teorie Komunikacji i Mediów 7. Od teorii do empirii, [pod
red.] K. Stasiuk-Krajewskiej i M. Graszewicza, Wrocław 2014,
s. 9-24.

- Opis bibliograficzny artykułu w internecie:

Nazwisko i Inicjał imienia autora, *Tytuł artykułu*, dokładny adres internetowy, [data dostępu].

Np.:

Szumielski H.B., *Nazwiska*, <http://szukajprzodka.pl/n1.php>,
[22.03.2016].

- Jeżeli opis nie mieści się w jednym wierszu, należy w następnym wierszu złożyć go z wcięciem, np.

W. Doroszewski, *Kryteria poprawności językowej*, Warszawa 1950.

W. Doroszewski, *O kulturę słowa, Poradnik językowy*, t. 1,
Warszawa 1962.

Z. Klemensiewicz, *Higiena językowego obcowania*, „Język Polski”
1965, z. 1.

Wykazy tabel/rysunków.

Wykaz tabel umieszcza się na końcu pracy dyplomowej. Każda pozycja spisu tabel/rysunków powinna zawierać numer kolejnej tabeli/rysunku, tytuł oraz numer strony, na której jest umieszczona tabela/rysunek.